

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobkyně: **V. M. H.**, proti žalovanému: **Policie České republiky**, Ředitelství služby cizinecké policie, se sídlem Olšanská 2, Praha, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 10. 4. 2017, č. j. 19 A 6/2017 - 21,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.
- II. Soud **u s t a n o v u j e** žalobkyni zástupcem pro řízení o kasační stížnosti JUDr. Wiesława Firlu, advokáta se sídlem Dlouhá třída 1520/6a, Havířov.
- III. Soud **v y z ý v á** žalobkyni, aby prostřednictvím ustanoveného zástupce ve lhůtě **jednoho měsíce** od doručení tohoto usnesení odstranila vady kasační stížnosti, a to tak, že:
 - uvede, v jakém rozsahu rozhodnutí krajského soudu napadá,
 - uvede, z jakého důvodu ve smyslu § 103 odst. 1 s. ř. s. byla kasační stížnost podána, a tento důvod blíže skutkově a právně konkretizuje,
 - uvede, čeho se kasační stížností domáhá.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností ze dne 16. 5. 2017 se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 10. 4. 2017, č. j. 19 A 6/2017 - 21, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 2. 2017, č. j. CPR-19498-7/ČJ-2016-930310-V240. V kasační stížnosti stěžovatelka požádala o ustanovení zástupce pro zastupování v řízení o kasační stížnosti. V následném podání stěžovatelka namítla podjatost soudců zdejšího soudu. O námitce podjatosti bylo rozhodnuto usnesením zdejšího soudu ze dne 13. 7. 2017, č. j. Nao 242/2017 - 45, které nebylo právní moci dne 5. 8. 2017.

[2] Stěžovatelka dále v řízení o kasační stížnosti požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. K tomu uvedla, že na území ČR pobývá společně se svým synem a druhem, kterých by se její případné správní vyhoštění taktéž dotklo. Pokud by stěžovatelka byla nucena opustit své dítě, znamenalo by to pro ni nenahraditelnou újmu. Žalovaný podal k návrhu na přiznání odkladného účinku vyjádření, ve kterém vyslovil nesouhlas s jeho přiznáním. Poukázal na to, že stěžovatelka ani její syn nejsou držiteli platného povolení k pobytu.

[3] Kasační stížnost nemá podle § 107 odst. 1 s. ř. s. odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat

odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s veřejným zájmem. Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je tedy podmíněna kumulativním splněním dvou podmínek: (i) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (ii) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[4] Stěžovatelka uvedenou újmu spatřovala v narušení jejího soukromého života, resp. osob jí blízkých, tedy poukazovala na důvod, který i podle konstantní judikatury zdejšího soudu zpravidla vede k přiznání odkladného účinku (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 - 25, publ. pod č. 3169/2015 Sb. NSS, a na něj navazující judikaturu, např. usnesení ze dne 19. 10. 2016, č. j. 7 Azs 212/2016 - 16). Z této judikatury dále vyplývá, že důvodem pro přiznání odkladného účinku může být i hrozba újmy na právu na spravedlivý proces, k němuž náleží mj. právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem či udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení (obdobně srov. i usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100). Žádná potenciální újma třetích osob přitom nebyla zjištěna (viz obdobně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 - 25). S ohledem na konkrétní okolnosti dané věci přitom zdejší soud neshledal důvod pro postup ve smyslu usnesení zdejšího soudu ze dne 20. 6. 2012, č. j. 6 Ads 73/2012 - 17. Nejvyšší správní soud zároveň neshledal, že by byl přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti zásadně narušen veřejný zájem. Odkladný účinek kasační stížnosti neznemožní definitivně výkon správního rozhodnutí, neboť přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti se účinky napadeného rozhodnutí toliko odkládají. I v případě, že je správní rozhodnutí vydáno ve veřejném zájmu, neznamená nutně odklad jeho účinků rozpor s takovýmto veřejným zájmem. K naplnění veřejného zájmu totiž může postačovat i pozdější nastoupení účinků správního rozhodnutí (viz usnesení zdejšího soudu ze dne 19. 10. 2016, č. j. 7 Azs 212/2016 - 16).

[5] Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v daném případě splněny, a proto (výrokem I) rozhodl tak, že kasační stížnosti přiznal odkladný účinek.

[6] Co se týče výroku II, stěžovatelka požádala o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud jí proto (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2011, č. j. 4 Azs 22/2011 - 46, dostupný na www.nssoud.cz) zaslal formulář „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a pro ustanovení zástupce ve věci“. Stěžovatelka následně zaslala soudu vyplněný formulář, ze kterého vyplývá, že nemá žádné příjmy ani osobní majetek větší hodnoty.

[7] Podle § 35 odst. 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), může předseda senátu navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to nezbytně třeba k ochraně jeho práv, na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát.

pokračování

[8] Z citace uvedeného zákonného ustanovení vyplývá, že účastníku řízení lze ustanovit zástupce tehdy, jestliže jsou kumulativně splněny dvě podmínky: 1.) jde o účastníka, u něhož jsou dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, a 2.) jestliže je to nezbytně třeba k ochraně jeho zájmů.

[9] S ohledem na údaje plynoucí z písemného prohlášení stěžovatelky dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že stěžovatelka nemá dostatečné prostředky a byly by u ní naplněny důvody pro plné osvobození od soudních poplatků ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s., i pokud by v daném řízení nebyla od poplatku osvobozena ze zákona [§ 11 odst. 2 písm. i) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů]. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že stěžovatelka splňuje první z předpokladů, které je nutno splnit pro ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, tj. jde o účastníka, u něhož jsou dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků.

[10] Ohledně druhé podmínky stanovené § 35 odst. 8 s. ř. s. je nutné uvést, že zastoupení advokátem je podmínkou řízení o kasační stížnosti. Při posuzování návrhu účastníka na ustanovení zástupce tak není třeba se zjišťováním naplnění této druhé podmínky výše citovaného zákonného ustanovení zabývat, když tato potřeba se ze zákona předpokládá.

[11] Vzhledem k tomu, že v daném případě jsou splněny obě podmínky obsažené v § 35 odst. 8 s. ř. s., vyhověl Nejvyšší správní soud návrhu stěžovatelky a ustanovil jí k ochraně jejích práv JUDr. Wieslaw Firlu, advokáta se sídlem Dlouhá třída 1520/6a, Havířov, který vykonává generální praxi a souhlasí s ustanovováním *ex offio* pro předmětné řízení (viz údaje přístupné na www.cak.cz). Při ustanovení tohoto advokáta soud přihlédl i k tomu, že sídlo ustanoveného advokáta se nachází ve městě, ve kterém stěžovatelka podle údajů sdělených soudem bydlí.

[12] Nejvyšší správní soud dále uvádí, že kasační stížnost neobsahuje všechny náležitosti podle § 37 odst. 3 a § 106 odst. 1 s. ř. s. Výrokem III proto zdejší soud stěžovatelku vyzval, aby prostřednictvím ustanoveného zástupce doplnila chybějící náležitosti kasační stížnosti.

[13] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. je jednou z náležitostí kasační stížnosti uvedení důvodu podané kasační stížnosti. Stěžovatel má tedy uvést, z jakého důvodu ve smyslu § 103 odst. 1 s. ř. s. byla kasační stížnost podána, a takto uvedený důvod i blíže skutkově a právně konkretizovat. Dle § 104 odst. 4 s. ř. s. kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 odst. 1 s. ř. s., nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl. Protože stěžovatelka ve své kasační stížnosti důvody podání kasační stížnosti neuvedla a nekonkretizovala, vyzval ji soud k odstranění této vady.

[14] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. je dále nutno v kasační stížnosti rozsah, v jakém stěžovatel rozhodnutí krajského soudu napadá. V daném případě stěžovatelka neuvedla k rozsahu napadení rozhodnutí krajského soudu žádné údaje. Soud ji proto vyzval i k odstranění této vady.

[15] Podle § 37 odst. 3 s. ř. s. musí být z každého podání zřejmé, co podatel navrhuje. V případě kasační stížnosti musí tedy stěžovatel navrhnout, jak má Nejvyšší správní soud rozhodnout. Protože kasační stížnost uvedenou náležitost neobsahuje, soud vyzval stěžovatelku i k odstranění této vady. Při formulaci návrhu je třeba zohlednit zákonné rozhodovací možnosti Nejvyššího správního soudu podle § 110 s. ř. s.

P o u ě n í : Nebudou-li vady kasační stížnosti ve stanovené lhůtě odstraněny a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud kasační stížnost odmítne.

Doplnění kasační stížnosti musí být soudu předloženo v potřebném počtu stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal u soudu a aby každý účastník obdržel jeden stejnopis.

Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 14. srpna 2017

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu